

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ
НАЦІОНАЛЬНОГО АВІАЦІЙНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

ISBN 978-617-639-175-3

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ ПІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ МОЛОДИХ УЧЕНИХ, КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ
«АВІАЦІЯ, ПРОМИСЛОВІСТЬ, СУСПІЛЬСТВО»**

(Посвідчення № 72 від 22.02.2019 р.)

**СБОРНИК ТЕЗИСОВ ДОКЛАДОВ ПІ ВСЕУКРАИНСКОЙ НАУЧНО -
ПРАКТИЧЕСКОЙ КОНФЕРЕНЦИИ МОЛОДЫХ УЧЕНЫХ, КУРСАНТОВ И
СТУДЕНТОВ «АВИАЦИЯ, ПРОМЫШЛЕННОСТЬ, ОБЩЕСТВО»**

(Свидетельство № 72 от 22.02.2019 г.)

Кременчук
15 травня 2019 р.

Зміст

<i>ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ЕКОНОМІЧНОГО НАПРЯМКУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ</i>	426
30. Остапенко І. В. Ізмаїльський державний гуманітарний університет, м. Ізмаїл. Науковий керівник: Сосновський А. В. , к.е.н., професор <i>ПОНЯТТЯ І ОСНОВНІ ФУНКЦІЇ ПАБЛІК РІЛЕЙШНЗ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ</i>	428
31. Островська Г.Й. Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, м. Тернопіль. <i>ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІКИ, ЗАСНОВАНОЇ НА ЗНАННЯХ</i>	430
32. Sorokivska O., Lutsyktiv I., Pululu Y. H. Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ternopil. <i>PERSONAL DEVELOPMENT AS A CONDITION FOR SUCCESS IN THE MANAGER'S ACTIVITY</i>	432
33. Павлюк В. В. Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне. Науковий керівник: Ровенець Т. О. , к.е.н. <i>ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА ЙОГО СЬОГОДЕННЯ</i>	433
34. Паламаренко Я. В. Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця. <i>ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АПК УКРАЇНИ</i>	435
35. Палаш Д. А. Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, м. Полтава. Науковий керівник: Васильченко М. І. , к.е.н., доцент <i>ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ</i>	437
36. Паливода А. А. Полесский государственный университет, г. Пинск. Научний керівник: Чернорук С. В. , старший преподаватель <i>АНАЛИЗ РЫНКА МЕДИЦИНСКОГО СТРАХОВАНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ</i>	439
37. Пастух В. В. Вінницький кооперативний інститут, м. Вінниця. Науковий керівник: Шмагельська М. О. , доцент <i>ВПЛИВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА СПЕЦІАЛІЗАЦІЮ СВІТОВОГО РИНКУ ПОСЛУГ</i>	441
38. Петренко М. А. ДВНЗ «Донецький національний технічний університет», м. Покровськ. Науковий керівник: Марина А. С. , к.е.н. <i>АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЕЛЕМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ</i>	443
39. Плахотник Я. Д. Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук. Науковий керівник: Мороз О. В. , к.е.н, доцент <i>ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ НА ОСНОВІ ТОВАРООБІГУ КРАЇН</i>	444
40. Плахотник Я. Д. Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського, м. Кременчук. Науковий керівник: Герасимчук В. В. , старший викладач <i>РИНОК МІСЬКИХ ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ КРЕМЕНЧУКА</i>	446

**ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ
АПК УКРАЇНИ**

*Паламаренко Я. В., к.е.н., старший викладач
Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця*

В ринкових умовах господарювання механізм стратегічного управління аграрними формуваннями в Україні перебуває на етапі становлення. У теперішній час більшість вітчизняних аграрних підприємств працюють у середовищі, що швидко змінюється та важко передбачається, саме тому гостро стоїть потреба використання у практичній діяльності методів стратегічного управління на засадах інноваційності. Адже інноваційний розвиток агропродовольчого комплексу являє собою сукупність заходів, спрямованих на системне оновлення фінансових, технологічних, організаційних, економічних, правових, технічних, маркетингових, управлінських, логістичних складових орієнтованих на зростання якості та конкурентоспроможності продукції, підвищення прибутковості підприємств АПК.

Сучасні тенденції розвитку української економіки, які простежуються через загострення конкуренції у фрагментованих галузях, та об'єктивні глобалізаційні вияви світової економіки вимагають від суб'єктів господарювання вироблення функціональних, інноваційних механізмів управління як єдиної передумови їх виживання на ринку. Тому необхідним завданням є здійснення розгорнутого аналізу впливу чинників зовнішнього і внутрішнього середовищ на конкурентоспроможність підприємств АПК і досягнення ними стратегічного успіху [3, с. 21].

Тому вирішення даної проблематики полягає у виробленні комплексної системи стратегічного розвитку як усіх аграрних підприємств, так і на кожному підприємстві зокрема. Варто зазначити, що сільське господарство залишається на сьогодні основою аграрного виробництва. При формуванні стратегій інноваційного розвитку підприємств АПК необхідно врахувати вплив зовнішнього середовища та оцінити внутрішні ресурси, якими володіє підприємство та базові характеристики інноваційної стратегії.

Розробка алгоритму формування стратегії інноваційного розвитку повинна здійснюватись таким чином, щоб кожний наступний етап планування відрізнявся від попереднього своїми специфічними методами виконання. При цьому процес розробки стратегії інноваційного розвитку в аграрних підприємствах може бути представлений у вигляді етапів послідовного вирішення низки взаємопов'язаних стратегічних питань. При формуванні моделі стратегії інноваційного розвитку підприємств АПК важливим є елемент визначення орієнтирів стратегічного розвитку.

Багатоаспектний характер інноваційної діяльності, раціональна та збалансована організація інноваційних процесів уможливорює забезпечити на перспективу повноцінний розвиток підприємств. Результатом дослідження стала розроблена модель процесів формування та реалізації стратегії інноваційного розвитку підприємств України. Ця модель охоплює як зовнішні, так і внутрішні процеси, що відбуваються у підприємствах й забезпечують системну та комплексну характеристику на макро-та мікрорівнях (рис. 1.).

Проведений аналіз рисунку показав, що на рівні планування необхідно здійснювати наступні кроки, це полягатиме в активізації інноваційної діяльності, визначенні джерел фінансування, розвитку інноваційної інфраструктури тощо. Що стосується регулювання, то першочерговим є вироблення ефективної нормативно-правової бази для забезпечення розвитку підприємств АПК, створення сприятливого інституційного середовища для активізації окремих підприємств АПК, а також формування сприятливого інвестиційного та інноваційного клімату. Основними результатами впровадження стратегії інноваційного розвитку підприємств АПК є розвиток підприємств АПК, досягнення інноваційної активності національної інноваційної системи, вихід на нові ринку збуту підприємств АПК, висока якість продукції, технологічне оновлення підприємств АПК тощо.

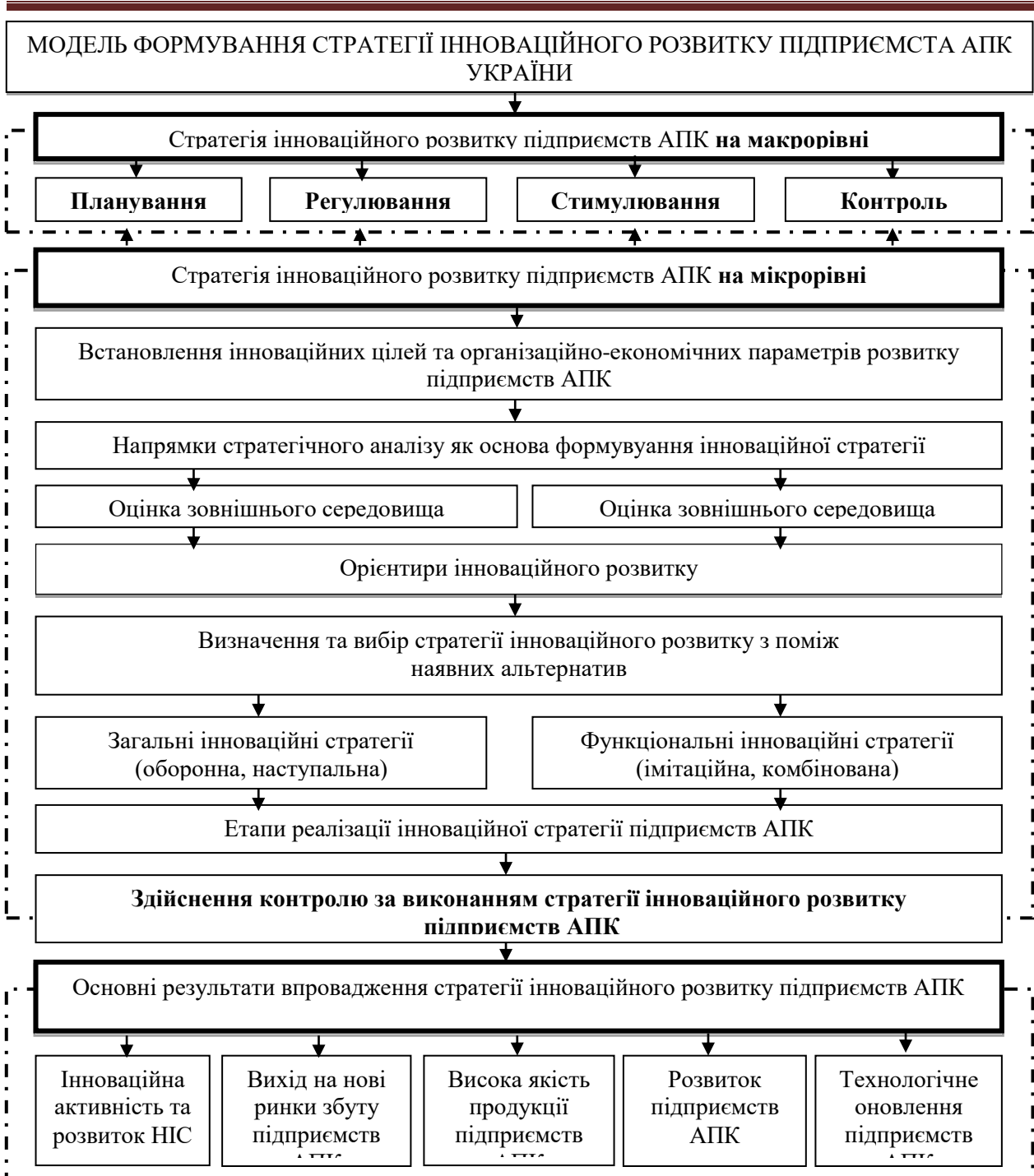

Рисунок 1- Модель процесів формування та реалізації стратегії інноваційного розвитку підприємств АПК України

Джерело: сформовано автором

Загалом можна виділити такі завдання інноваційної стратегії підприємств АПК, спрямовані на підвищення ефективності їх діяльності:

- випуск продукції згідно з кон'юнктурою світового ринку та з високим рівнем потенціалу;
- підвищення якості продукції та забезпечення її відповідності міжнародним і вітчизняним стандартам;
- налагодження ефективного міжнародного співробітництва через професійні спілки, торговельні об'єднання, участь у виставках тощо [2].

Варто звернути увагу на те, що аграрним підприємствам притаманні три типи розвитку – екстенсивний, інтенсивний та інноваційний. При екстенсивному розвитку

збільшення валової продукції як основного результативного показника типу відтворення, здійснюється за рахунок нарощування обсягів витрат виробництва. Саме через це під інноваційним розвитком розуміють такий стан розширеного відтворення, при якому зростання обсягів виробництва продукції та підвищення її конкурентоспроможності здійснюється не шляхом збільшення витрат ресурсів, а переважно за рахунок активного використання нових знань та їх матеріалізованих результатів, максимального використання і прискореного освоєння наукомістких технологій [1].

Отже, агропромисловий комплекс як жоден інший сектор економіки тісно пов'язаний із природними ресурсами та навколишнім природним середовищем. Тому, стратегія інноваційного розвитку аграрного виробництва повинна орієнтувати товаровиробника на природно-ресурсну економію та мінімізацію антропогенних навантажень на довкілля. Таке стратегічне планування передбачає формування стратегічних параметрів раціонального використання й охорони природних ресурсів та розвитку агропромислового комплексу на засадах сталості та інноваційності.

Список використаних джерел:

1. Скидан О.В. Формування економічної стійкості аграрного підприємства. Ефективна економіка. – 2014. – №5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.economy.nayka.com.ua.
2. Паламаренко Я.В. Основи побудови стратегії інноваційного розвитку галузі спиртової промисловості України. Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. – № 19. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// global-national.in.ua/issue-19-2017](http://global-national.in.ua/issue-19-2017)
3. Шаманська О.І., Паламаренко Я.В. Дослідження ефективності функціонування спиртової промисловості України. Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2017. – № 1. – С. 19–27.

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ЇЇ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

Палаш Д. А., здобувач вищої освіти

Полтавський національний технічний університет імені Юрія Кондратюка, м. Полтава.

Науковий керівник: Васильченко М. І., к.е.н., доцент

Найважливішим важелем впливу на підприємницьку діяльність суб'єктів господарювання й економіку будь-якої країни є інвестиційна політика. Впливаючи на інвестиційний процес, держава використовує різноманітні правові, законодавчі, організаційні, економічні механізми і такі важливі інструменти, як розробка державної інвестиційної політики, формування й удосконалення законів та інших нормативних правових актів, надання податкових пільг, посилення контролю над цільовим використанням державних інвестиційних коштів. Незважаючи на це, процес розробки інвестиційної політики на рівні окремої держави має неодмінно супроводжуватися глибоким аналізом нерозв'язаних проблем та причин, що в кінцевому підсумку визначають низьку ефективність економіки [1, с. 125].

Водночас, регулювання умов інвестиційної діяльності здійснюється за допомогою: системи податків, податкових пільг і ставок, диференційованих за суб'єктами й об'єктами оподаткування; здійснення кредитної та амортизаційної політики; надання фінансової допомоги у вигляді дотацій, субсидій, субвенцій, бюджетних позик; державних замовлень (контрактів); антимонопольних заходів; роздержавлення і приватизації; визначення умов користування землею, водою та іншими природними ресурсами [2].

При цьому слід враховувати, що система регулювання умов інвестиційної діяльності не є стабільною, вона підлягає коригуванню залежно від соціально-економічної ситуації в

Доповіді друкуються в авторській редакції

Редакція не завжди поділяє думку та погляди авторів. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

А 20 Авіація, промисловість, суспільство: Збірник тез доповідей II Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих учених, курсантів та студентів, 15 травня 2019 р. Кременчук. – Кременчук: ПП Щербатих О.В., 2019.– 476 с.

ISBN 978-617-639-175-3

У збірнику розглянуто результати наукових досліджень студентів, курсантів і молодих учених з питань сучасних тенденцій і перспектив розвитку авіації, промисловості, суспільства в умовах сьогодення та співробітництво з державними органами управління, органами самоврядування регіонів, представниками підприємств і організацій